

Çukurova

ADANA HALKEVİ KÜLTÜR DERGİSİ

Cilt : 1

(OCAK - 1947)

Sayı : 6

BU SAYIDA

5 Ocak : ÇUKUROVA
Cumhuriyet Bayramı : HÜSNÜ R. SOYKAN
Milli Şuur : ENVER BİNOKAY
Kanatlar ve Gagalar : ARIF NİHAT ASYA
Çocukluğum (Şiir) : HAMİD S. ASYALI
Fert Daima Üstündür : İZZET ASLAN
Kıssa i Kebfiyye : NACI KUM
Kimdir, Nedir : SELÂMI ASYALI
Geçit (Nesir) : ARIF AKÇABAY

Seyyah (Nesir) : A. SARACOĞLU
Melankoli ve Sosyal
Fenomenler : LÜTFİ AYDA
Çukurova İşletmeciliği : M. ALAP
Müzik Eği. ve Halkev. Cemal VURUŞKAN
Kanktlı çocuk (Şiir) : ÖMER ERDOĞAN
Destan (Şiir) : GÖK - HAN
Tifüs ve Adana : Dr. BEDRİ GÖRGÜN
Ana yüreği (Hikâye) : MUALLÂ DİPÇİN

Cengiz TURHAN : Sonbahar, Hüseyin KALABA : Kaçkaç, Üzeyir SÖKÜN : Vatanım, M. Zeki TOKYAY : Mektup, Ali SEVİN : Ümit, Necati Kâhyaoglu : Garip, Zeki Sönmez : Ümit, İhan Köse : Düşünce, Hasan Tekerekçioğlu : Ne Güzel Şey, Selâhattin Falay : Yurduma hasret, İrfan Gökşen : Bildiklerim, Ali Rıza Koraltan : Tabiat ve Ben.

SONBAHAR

Bir melâl hıçkırır bana şu rüzgâr,
Ölümün yüzüdür : Gök, bulut, toprak
Sarı çiçek, solgun ay, sarı yaprak.
Bir hazin şarkıdır bende Sonbahar..

Bir mevsim tanırım yalnız bir mevsim,
Ruhumun hüznünü akseder bana.
Dünyamdan görünür ağıla! der bana.
Ölen hatıramda kalan bu isim..

Sonbahar, bir günün hazin soluğu,
Sonbahar, ecelin vurduğu saat.
Sonbahar, bir kalbin durduğu saat.
Sonbahar, bir hüznün içe doluşu..

Sonbahar, şiirimde gülen çocuğum;
Sonbahar, gönümdede ebedi sükât...
Sonbahar, omuzda giden bir tabut,
Sonbahar, içimde ölen çocuğum..

Cengiz TURHAN

VATANIM

Vatanım, vatanım, ah vatanım
İçime en büyük dert katanım.
Senin uğruna doğuşup
Şehit düşenlerle vatanım.

Sevinçle uğrana ölenler
Seningün bağrını delenler
Ah o zalim celladların
Medeni Fransızlarmaş gelenler.

İniltileri eflâke çıktı
Şen yuva bırakmadı yıktı
Ufecik bir yavruya bile
Koskoca mermiler sıktı.

Üzeyir Sökün

K A Ç K A Ç

Tarih utansın yaptıklarından;
Görsün şu vakur töreni, yarın.
Karboğazında, kalmış akından
Zafer türküsü, kahramanların.

Bir masal gibi gelmiş bu devir,
Zulümlerile, heveslerle.
Ve birdenbire ağarmış fecir
Kurttepelerin top sesleriyle.

Duman tütünce dâğ başlarında,
Amansız olmuş yollar, geçitler.
Eğlence gibi savaşlarında
Taburlar esir almış yiğitler.

* * *

Intikamını yadede ede
Yeşiloba'da yakılmış masûm
Kızlar, çocuklar, ve kilisede
Ne kadar Türk'ün yendiği malûm.

Şimdi cephenin iki ucunda
Sağlıklarını hatırlatıyor
Toprakla silâh her avucunda,
Duran Kalfayla Saim yatıyor.

Kalsın ebede, böyle tertemiz,
Yarınlarından emin olarak,
Yurdun kalesi şehitlerimiz,
Göğü kaplıyan tarihî bayrak...

* * *

Tarih utansın yaptıklarından
Kılıçlarına takmış zaferi.
Yine geliyor sanki akından
Sinan Paşa'nın süvarileri...

Hüseyin Kalaba

Çukurova

ADANA HALKEVİ KÜLTÜR DERGİSİ

Cilt : 1

(OCAK - 1947)

Sayı : 6

5 OCAK

Bugün 5
OCAK !

Sönen binlerce ocağın yeniden tüteceğini müjdeliyen bir gün.

Karşısında ısındığımız, karşısında hayat bulduğumuz çatısı altında barındığımız ana kucağı kadar bize yakın ve bizim olan ocağımızın tekrar tüttüğünü söyleyen bir gün..

BEŞ OCAK, Anadolu'nun beş bucağından bütün dünyaya varlığını gösteren Türk hürriyet ateşinin yükselen bayrağıdır.

Çukurovalının yüz yıllarca, takvimlerin iki yılı diye gösterdiği feci bir esaretin yıkım günüdür.

Yere düşmüş altın sözlerin, yere düşmüş büyük hakikatların başı yükseldiği, hakkın yerine geçtiği gündür.

BEŞ OCAK Çukurovalının ay yıldızlı bayrağına yüzünü doya doya sürdüğü gündür.

Hürriyet için çarpışmış ve dünyaya örnek olmuş medeni bir milletin başka bir millete layık gör-

Adananın Tarihi Taş Köprüsü

düğü esaretin yüzüne çarpıldığı gündür.

Uşaklığı kendine yakıştırmayan ileri (!) bir milletin başka bir milleti uşak gibi kullanmak istediğine dipçikle cevap verildiği gündür.

BEŞ OCAK, Milli birliğin çelik kaleleri imanla erittiği günün mukaddes hatırasıdır.

Bugün Ada-

na, bütün Çukurova kabına sığmaz bir deniz gibi çalkanır. Küçük, büyük herkes bu mübarek günü kalbinin çarpıntılarile karşılar ve kalbinin sıcaklığı ile uğurlar..

BEŞ OCAK, Milli gururumuzu kamçılayan ve gönlümüzden eksik olmayan bir acının alevidir.

Milli birliğimiz bu alevin aydınlığında bir perçinlenecek ve ayrılmaz bir varlık olacaktır.

Bizi, kanlarımızla beslediğimiz aziz topraklarımızdan ayırmak isteyenlerin, aramıza nifak tohumu serpenlerin aramızdan kovulduğu bugün, hepimize katlu olsun.

ÇUKUROVA

ÇUKUROVALININ

BEŞ OCAK BAYRAMI

Yazan : Hüsni Reşit SÜYKAN

Yurdseverliğin manası yalnız nimetini yediğimiz toprağı sevmekten ibaret değildir. Zira toprak, her ne kadar sahip ve idare değıştirirse değıştirsın manevî varlığa değer verilmedikten sonra, kendini alın teriyle sulayanlardan nimetlerini esirgemez. Fakat, asıl vatan, toprakla beraber onun üzerinde şerefle dalgalanan bayrağın ifade ettiği istiklâl ve hürriyettir.

Toprağına aynen sahip olmakla beraber, bayrağı kaybetmiş bir millet güneşsiz kalmış bir dünyaya benzer. Bir karış toprağı olmıyan bir yurddaşın da gölgesinde insan gibi hür yaşamının zevkini tattığı bayrağının uğruna güle güle can vermesi, hürriyet ve istiklâl aşkının insan ruhlarında yarattığı yurdseverliğin tam bir ifadesidir.

Çukurovalılar, bayraksız ve bu bayrağın dalga

landığı topraksız yaşamının imkânsız olduğunu çok iyi bilirler. Dört sene devam etmiş olan bir kasırgadan sonra canavarlaşmış bir intikamcı alayının satri karşısında kalınca titremeden, imkânsızlık ve nisbetsizlik denilen maddî şeyleri düşünmeden bir zaman dünyanın üç kıtasını al şafaklara boğmuş olan mukaddes bayrağı uğruna cidala atılmışlardı.

Adanın evlâtlarını böyle coşturan, ölümle boğuşturan sebepleri bizzat kör ve kinci düşmanlarımız hazırlamışlardı. Türkün inandığı ve tanıdığı mukaddes mefhumlara karşı nasıl bir ruh ve vicdan bağlılığı duyduğunu bilmeyenler doğrudan doğruya onun bu manevî cephesine taarruz etmişlerdi. Bu gafiller az zaman sonra siyasi ve millî varlığın bir zerresini bile feda etmeyecek olan bu ülvi varlıklar uğruna ölümü dahi yenmeğe azmetmiş olan Çukuro-

Millî kıyafetlerle Çukurovalı Kahramanlar

MİLLÎ ŞUUR

Yazan : Enver BİNOKAY

Kendimize bugünümüze güvenmek, yarınlara güvenle bakmak...

Şereflerle dolu tarihimizi inkâr etmemek, bilâkis, iftiharla öğünerek duyarak bu şanlı 'mazinin bizim olduğunu bütün cihana duyurmak, ve bu şerefli tarihi yaratıcıların torunları olduğumuzu, icap ettiği takdirde, ispat etmek...

Büyük Türk Milletinin kopmayan, değişmeyen öz bir parçası olduğunu benimsiyerek inanmak.

Dilimize, geleneklerimize ve aileye en derin saygı ve hürmeti göstermek... Ahlâkı kendisine din yapmak...

Bu cümlelerin ifade ettiği manaya ben «Millî Şuur» diyorum.

* * *

En küçük işlerimizden, en büyük meselelere kadar, hergün binlerce misalini vicdanımız titriyerek gördüğümüz, bozuklukların, düzensizliklerin, ve ahlâksızlıkların sebebi millî şuurun yokluğundan veya eksikliğinden ileri geldiğini söylersem yerinde bir söz söylenmiş olunduğu kanaatindeyim.

lının nasıl bine birle saldırmaktan çekinmediğini gördüler.

Onlar ne yazık, Türk adlı milletin zaman zaman önünde tarihi nasıl diz çöktürmüş, insanlığın mukadderatına istikamet verecek kadar tarihe hükmetmiş olduğunu düşünememişlerdi. Çukurova'nın mukaddes topraklarını küfrün ayaklarıyla kirletmeğe yeltenenler, Türkün şerefli varlığını mezara gömmek isteyenler az bir zaman sonra Torosların başlarına nasıl göçtüğünü gördüler. Çukurova çocukları, bu mukaddes ovada yabancı bir bayrağın dalgalanmasına tahammül edemiyerek şafağı sönmüş yurtlarına musallat olan geceyi boğmak azmille Torosların zirvelerinde güneş gibi parladıkları içindir ki «Toroslu» ismini almışlardır.

Toroslu demek imman güneşi demektir. Toroslu demek, azim ve cesaretle kâfir kuvvetleri yenen bir şimşek demektir. Bu şimşek karanlığa gömülmüş yarınları aydınlatmakla kalmadı. Yıldırım oldu. Küfrü de yaktı. O küfür ki, esasen Türkün ruhunda ufak bir yıkıntı, çöküntü yapmamıştı. O küfür ki bu vatanın bağrında bir yara halinde yaşayan bazı namertlerden başka sevici ve koruyucu bulamamıştı.

Halkın «boynuzlular» dediği yabancı askerler Türkün bütün mukadderatını çiğnemek ve bilhassa

* * *

Bir şehrin işesini ambarına dolduran vurguncu, istifçi ve karaborsacılar millî şuurlarının olmadıklarından böyle hareket ediyorlar.

Şu yabancı propagandalara âlet olan müfrit sol muharrir, millî şuur olmadığından başkasına hizmetçilik ediyor.

Dalkavuklar, millî şuurı sıfır olan mahlûklardır.

Etrafına kendini maskara, gülünç bir soytarı yapan şu bopsitili bu hale getiren onun millî şuurunun noksanlığından değil midir?

Bazı Türk kadınları ırkının yüksek vasıflarını gösteremiyorlarsa ailede millî şuurunun eksikliğinden; bazı Türk gençleri yüksek Türk seciyesi taşıyorlarsa terbiyesinde millî şuurun az olmasından; bazı Türk sanatkarları orjinal millî bir eser yaratamıyorlarsa sanatta millî şuurunun kâfi miktarda olmasından ileri gelmiyor mu?

* * *

Yeni yetişen gençleri, topyekûn millî şuur bir din gibi benimseterek, inandırarak ahlâklı yetiştirelim ki, bugünkü gördüğümüz düzensizliklerin, bozuklukların ve ahlâksızlıkların önüne geçebilelim.

tarihin bile hayasızlaştığı vakit suratını şamarlamaktan çekinmeyen gururunu zillet bataklıklarında boğmak istedikleri vakit, Türkün çarıklısı da, sarıklısı da insan kılığına girmiş birer ejder gibi bu sefil kuvvetin üzerine atılmakta bir an tereddüt etmemişlerdi.

Bayraksız ve şerefsiz yaşayan milletler eğer insanlık duygularını hüsübütün kaybetmemişlerse mutlaka ölümün rehakar hükmünü beklemekte olduklarına şüphe edilemez. Esir hayvanlar bile hürriyete kavuşmak için, kapalı buldukları kafesin demir parmaklıklarını kaburga ve pençelerile parçalamak isterlerken, efendi doğmuş ve efendi yaşamış bir milletten uyuz bir köpek gibi bir lokma ekmeğe mutavaat etmesi nasıl beklenebilirdi? İşte bunun içindir ki Çukurovalının şahlanan gurur ve istiklâl aşkı onu esir etmek isteyenlerin idrâksiz beynine yıldırım ateşi yağdırmıştı.

Bu cennet yurdun düşman işgaline uğradığı, Türk gururunun çiğnenmek istendiği vakit Toroslara çekilen Çukurovalı savaşlari Toroslardan daha yüksek bir ruh sahibi olduğunu yalnız dostlarına değil düşmanlarına da kabul ettirmişti.

Ey, Çukurovalı; sana destanını aziz şehitlerinin mübarek kanlarıyla yazdığın bu büyük bayramın kutlu olsun.

KANATLAR ve GAGALAR

İMAD'IN AZİZ HATIRASINA
Arif Nihat ASYA

Hava yalnız teneffüs etmek için değildir; uçmak içindir de.. Siz uçmak istemez misiniz?

§

Bulutlar yalnız aşağıdan seyredilmez; yukarıdan da seyredilebilir... Bulutların yukarıdan nasıl görüldüğünü hiç merak etmediniz mi?

§

Bir duman kadar, bir kuş kadar olamamak....

Kuşlara hiç imrenmediniz mi?

§

Yıldızlarla daha yakından bakışmak, ayın alın yazısını daha yakından okumak istemez misiniz?

§

Bulutlara basarak yükseklerde yürüyebilenler neslinden olmak şerefi bulutlar da sizi bekliyor.

§

Başımız üstünden kanatlar, pervaneler geçerken duyduğumuz gürültü uçabilenlerin uçamayanlara gökten gelen kahkahasıdır.

Ve artık kuşlar göğercinden, turnadan sunadan ibaret değildir.

Kanatları demirden, gagaları çelikten yaratılmış kuşlar da var. Bulutlarda kanat çırpıp, yıldızları gagalayabilen kuşlar olmak istemez misiniz?

§

Gökleri fethetmek uğruna, göklerde kalanlar,

ÇOCUKLUĞUM

Bir tohum gibi çatladı kafam
Işıkla doldu beynimin içi.
Yandı hafızam...

Çocukluğum, ki muhteşem ve muazzam
Koşarak geçti eski yollardan
O saadet bahçelerinden.

Hikâyesini bilmeden yediğim ekmeğe
Kendiliğinden geldi soframa;
Ki mayası alın terinden.

Bir ılık süt gibi yıllar
Süzüldü körpe dallardan.
Ufka gerildi sevincim,
Baç aldı rüzgârdan.

Bir kovan gibi dünya.
Mihnet kovuldu kapımdan.
El pençe divan durdu zaman.

Bütün kanadlar emre hazır
Bel verdi bulutlar.
Elini uzattı Hızır...

Ve bir tohum gibi hafızam
Işıkla filizlendi bu an.
Çocukluğum, o muhteşem ve muazzam
Küçük insan.

Hamid Salih ASYALI

biz kendilerinden daha çok emniyetle uçabilelim diye orada kaldılar. ve bu yolun ermişleri oldular. Gökler onların bize armağanıdır. Bu armağanın bizim kalmasını istemez misiniz?

§

Dünyanın en güzel kurde-lâstının adına «Ebem kuşağı» denir ne güzel söylemişler. Ebe, gökleri yeniden fethedecek yeniden madalyasına şerit olarak bu kuşaktan parçalar kes-miye hazırlanıyor. Böyle bir madalyayı çocuğunuzun gök-sünde görmek istemez misiniz?

§

Dünyanın en güzel tablo-su olan bu yedi renkten çizil-miş daireyi toprağa bağlı, top-rağa çakılı, toprağa yapışık kalanlar daima yarım görmeğe mahkûmdurlar. Onu bütün gör-mek saadeti uçabilenlere ver-gidir.

§

Ebem kuşağını bütün ve şahane bir daire olarak gör-mek, bulutlara basarak yürü-mek, ayın alın yazısını yakın-

dan okumak istemez misiniz?

İmad Akhun, memleketimizde derin bir sevgi ve saygı kazanmış Merhum Avukat Mesut Akhunun oğludur, Ankarada Cumhuriyet Bayramına hazırlanırken bir tayyare kazasında şehit olmuştur.

Türk Hava Kuşunun bu genç ve aziz evladı nur içinde yatsın.

Fert Daima Üstündür

Yazan : İzzet ASLAN

FERTÇİLİĞİN yanlış anlaşılması birçok fenalıklara sebebiyet vermiştir.

Çok eski zamanlardanberi fert hiçtir, cemiyet herşeydir, sözü İddia edilegelmiştir. Bu tehlikeli fikri ispat için biyolojiye başvurulmuştur. İçtimai heyetlerin canlı uzviyetlere benzediklerine hükmolunmuştur.

Canlı birer uzviyet gibi tasavvur edilen insan cemiyetlerinin, mahiyeti hakkındaki bu biyoloji telâkisinden ve ferdin gruba tâbi ve bağlı olduğu kanaatinden pek çok yanlış fikirler doğmuştur : Sosyalizm gibi..

Bir içtimai heyet nasıl olur da fizyolojik bir uzviyet, canlı bir mahlûk addedilebilir? .

Kendisini birleştiren fertlerden ayrı, ferdi şûurdan yüksek umumî bir şûura sahip bir insan cemiyeti fikri ancak felsefî yahut edebî bir hayal mahsulüdür. Akıl bize gösteriyor ki, içtimai vakalar ruha yahut şûura, birbirleriyle münasebette bulunan fertlerin şûurlarına taallük eden vakalardan ibarettirler.

Ferdi şûurlar dışında, içtimai vakalar yoktur. içtimai heyet fert için yapılmıştır. Fert içtimai heyet için yapılmamıştır.

Garp medeniyetinin bütün ideali bu düsturun içindedir. Bu düstur hürriyetin esasıdır. Akıl ve irade sahibi olan insan, içtimai heyetin aleti ve esiri olamaz. İnsan zekâ ve kalbiyle daima melekelerini inkişaf ettirmeğe çalışır. Yalnız kendi nefsine ve hemcinslerine karşı mevcut vazifelerle sınırlanabilen bu hakkı hiçbir keyfi nüfuz ve kudret çiğneyemez.

Garpte hürriyetin tarihi tetkik edilirse görülür ki, içtimai heyet daima siyasî ve içtimai kurtuluşa fertlerin haklarını teminat altına alınmakla yürümüştür. Örnek hizmetini gören İngiliz, Amerikan ve Fransız teşkilâtı esasîyeleri devlet dahilinde vatandaşın hürriyeti hedefini takip etmişlerdir.

Beşeriyeti her türlü zulmet ve esaret devirlerinden kuvvetli şahsiyetler çekip kurtarmışlardır. Beşeriyetin temin ettiği tarih, esas itibarile, büyük insanların tarihinden başka bir şey değildir. Umumi kütlelerin yapmağa ve erişmeğe çalıştığı şeylerin hepsinde bu büyük adamlar yaratıcı ve önder vazifesini görmüşlerdir. Dünyada yapıldığını gördüğümüz şeyler güzîdelerin dimağlarında yaşiyao fikirlerin maddî, harice vurmuş, fiiliyat sahasına çıkmış neliceleridir.

İnsan kervanlarının takip ettikleri yolları aydınlatan zıyanın canlı kaynakları bu güzîdelerdir. Gü-

neş tutulduğu zaman vahşiler onun ölümünden dolayı feryada başlarlar.

İdeal karardığı zaman biz medeniler de kollarımızı beşeriyetin velinimellerine doğru kaldırırız. İlimin, felsefenin, güzel sanatların ebedî hakikatlarını etrafa yayan bu büyük adamlara hayran ve minnettarız. Bu büyük adamlar her zamanda, her memlekette yetişmişlerdir. Dünyanın kanunları, riyaziye, fizik, tababet, güzel sanatla, hangi devletin, hangi içtimai heyetindir?.

Bunlar dâhi insanların alınlarından fışkırmış kıvılcımlardır. Beşeriyetin bu velinimelleri hakikatın ve ilmin meşalelerini, mantığa ve güzelliğe hürmeti zaman ve mekân içinde dolaştırmakla bütün kâinatın muhabbet ve takdirine hak kazanmışlardır.

Bugüne kadar kavimleri birleştirebilen biricik bağlantıyı, fikrî kardeşliği onlar yarattılar. İstikbâl için kalpler arasındaki kardeşliği de bu hazırlayacaktır.

Fert daima üstündür. Biz de bütün gayretlerimizi sarfederek cemiyetimizi fertçi bir zihniyete, fikirci bir ideale çevirelim.

Zira gelecek günler tamamen bizzat çalışan alın-teri döken ve pazu işletenlerin olacaktır.

Bütün fertleri az da olsa çalışmasını bilen bir cemiyetin mükemmelliği açıktır.

Gençlerimize insan sevgisini ve daima her insanın, her insandan üstün olduğu hakikatini kuvvetle aşılayalım.

MEKTUP

Birgün gidiyordun buradan..
Vadetmiştin bir daha
geleceğini..
Mektup yollayacaktın hanı?
Uç gün, beş gün, bir ay
Bekledim gelmedi..
Ne oldu yollar mı kapalı?
Yoksa kalbin mi??..

Mehmet Zeki Tokyay

Yazma ve Nefis Bir Mecmuadan :

KISSA-I KEHFIYYE

Yazan : Naci KUM

Adana Müzesi Müdürü

— Geçen Sayıdan Devam —

— Evet var, dedi, fakat sizde ululuk nişanı görüyorum gizli gider gibisiniz, sizler kimlersiniz?

Çobana dediler ki : Biz bir dine girdik ki o dinde yalan helâl olmaz, sözümüzü tutarsanız sana bildirelim? Çobanın arzusu üzerine ona olan biteni haber verdiler. Çoban yatıp bunların ayaklarını örttü ve kendisi de onların gittiği yola gitmeğe karar verdi. Koyunlarını yerlerine teslim için müsaade aldı, geri geldi beraberce yürüdüler. Çobanın hoşça ve cefalı bir köpeği vardı. Çobanın adı Keleşatıyüş idi, köpeğin adı da Kitmir'di tüyü ala idi - bu hususta başka rivayetler de yazılıdır - bunlar yürüyünce köpek de ardlarına düştü fakat onlar : Köpek izimizi bildirir diye her ne kadar onu taşıdılar ve kövdularsa da köpek arkalarından ayrılmadı ve dile gelerek : «Beni niçin kovarsınız, ben de Tanrıma şahadet getiririm. Allah birdir, eşi ve benzeri yoktur. Ben sizi geceleri korurum, sizi koruduğumdan dolayı Tanrım beni de korur» dedi. Böylece hep beraber yürüdüler, çoban önlerine düştü, o dağı iyi bilirdi. Varıp bir tepeye çıktılar ki, adı «Pencitos» idi. O dağda «Sayda» adlı bir mağara vardı. Mağaranın ağzına varınca buranın iyi bir sığınak olduğunu gördüler. O mağaranın aşağı yanında meyveli ağaçlar vardı, başlık bahçelikti ve selden birikmiş sulardan içtiler akşam olmuştu. Mağaranın içine girdiler yatıp uyudular.

Onlar sanki uyanık gibi uyudular. Allah onlara ikişer melek verdi, toprak vücutlarına sertlik vermesin hırpalamasın diye meleklerin biri onları sağına, biri soluna döndürür dururlardı. Kitmir de iki bacağı kesip başını üstüne koydu, mağaranın kapısının ağzına arslan gibi yattı ve mağaraya gelenlerin onun heybetinden yaklaşamazlardı. Şimdi dahi bu mağarayı ziyaret edenlere öyle bir korku ve ürkeklik gelir. Ehlihalıdan bir kimse halâ Kitmir'in havlamasını işitir derler. - İlâhî bizi de kulluk kapında böyle Kitmir eyle, ilâhî Lefzavî Nuri kulun kapında başını eğdi ona iki âlemde lutf ve âta eyle, ensar ve ecdadını ve zahir bâtın üstat ve komşu ve ahba-

binin suçlarını bağışla -

Nihayet şiddetli hükümdar olan Kâfir Dakyanus kaybolan altı vezirini aramak için hemen 80.000 atlı bindirdi : Aradılar cümle etrafı dağları taşları taradılar mağaraya gelince içindekilerin söykenip yattığını gördüler. Gelip Dakyanusa haber verdiklerinde o da : Mağaranın ağzına taşlarla muhkem örmelerini emretti. Bu suretle onlar aklıktan susuzluktan öleceklerdi...

309 yıl bu mağaranın içinde uyudular. Aradan asırlar geçti nihayet Tarsuslu zengin bir kişi bu mağarayı açmayı gönlüne koydu. Mağara açılınca uyananlar uyanıp kalktılar gördüler ki gün doğup çıkar canları sıkıldı dediler ki biz böyle gafil uyumuşuz, gece geçmiş güneş doğmuş seherde Allahın ibadetini yapmamışız. Kalkıp dışarı çıktılar evvelki soya baktılar ne su var ne ağaçlar var. Herşey değişmiş biraz şaşkınlılar. İçlerinden Yemliha'yı şehre yemek getirmek için gönderdiler. Yemliha çobanın esvabını alıp giydi, Tarsusa yürüyüp geldi. Şehrin kapısının üstünde büyük bir bayrak asılmış olduğunu gördü (1) üzerinde; «Allahtan başka Tanrı yoktur, İsa Allahın Resülü ve ruhudur» sözleri yazılı idi hayretten dona kaldı. Şehrin diğer kapısına geldi, burada da aynı şeyi görünce şaşkınlığı arttı. Şehre girdi şehir büsbütün değişmiş ve halkın elinde bir kitap okuduklarını gördü, bunun İncil olduğunu işitince hayreti çok arttı, nereye gitti ise kendisinin tanıdığı bir kimseye rastlamadı bir ekmekçi dükkanına girdi oturdu; Şehrin adını sordu. «Tarsus» dediler. Kralın adını sordu «Abdurrahman» dediler. Düşünüp şaşkınlığı ve kesesinden bir altın çıkarıp attı ekmek almak istedi, ekmekçi altını görünce Dakyanus'un olduğunu anladı. Yemlihayı yakalayıp Şahın yanına götürdü. Şah : «eger bir hazine ve define bulmuşsan bizim kanunumuza göre bunun beşte birini bize ver ki İsanın şeriatı böyle emretmiştir» dedi.

(1) Bu kapıda asılan bayrak değil muazzam bir Salıp idi. Bu mesele hakkında tafsilât için bakınız : «Eshabı Kehfın tarihçesi «Naci Kum Görüşler Adana Halkevi Dergisi

Yemliha Şaha : «Biz yalancı değiliz» dedi. Başından geçenleri anlattı. Bunun üzerine şehirde tanıdıkları olup olmadığını sorduklarında tabii kimseyi bulamadı ve ancak evini gösterdi evden bir koca karı çıktı onu da tanıyamadı. Evin içindeki bütün âlâmetleri söyledi kocakarı buna ismini sorunca : İsmim Kostamin oğlu Yemliha devince kocakarı bu ismin kendi cediti olduğunu itiraf etti. Nihayet şehide birisi dinli birisi dinsiz iki Kral vardı. Yemliha ile beraber mağaraya vardılar. Yemliha arkadaşlarını bu hal karşısında korkutmamak için ilkin mağaraya kendisi girdi ve arkadaşlarına meseleyi anlatınca hep beraber şöhretten çekinerek ruhlarını alması için Allaha yalvardılar. Duaları kabul oldu. Eski uykularına daldılar ve ondanberi nişanlarını da kayıp ettiler... Kral ve maiyetleri Yemlihanın geri gelmediğini görünce kayıp olduğu yerleri arayıp taradılarsa da ne mağaradan ve ne uyuyanlardan bir iz bulamadılar, bu işe hayretle dönüp geldiler.

— İlâhî «Lafzavî Nuri» kulun ahile ömür geçirdi o günahkâr yarlığa ve ona kapılarını aç hakikat ilmini bağışla, onu zatinde mahveyle ona esrarını bildir, sen kerimsin ve her şeyi bilirsin..

Artık padişahlar birbirile tartışmaya koyuldular, yedi gün daha aradılar bulamadılar, dinli olan Şah dedi ki : Ben burada bu evliyalar namına bir mesçit yaparım. Kâfir de; ben de bir kilise yaparım dedi. Nihayet dindar olan Şah galip olup mağarayı

keşfetti. Oraya bir mesçit yaptırdı.

Ta Hazreti Muhammet zamanında Peygamberin mucizesi ve emrile Ebubekir, Ömer, Osman, Ali rüzgârın önüne düşerek bu mağaraya geliyorlar. Bir taş kaldırıp atınca orada Eshabı Kehfin mağarası zuhur ediyor, içeri girince Kitmir kalkıp bunlara yal taklanıyor. Eshaplar Allahın ve Resulün selâmını deyince uyuyanlar uyanıyorlar ve selâmı karşılıyorlar, onlar da Peygambere selâm söyleyerek tekrar yatıp ebedî uykularına dalyorlar. Meliki Feyyaz : İbni Abbâstan rivayetle Peygamberin bir sözünü söylemiştir ki : Eshabı Keşif Mehti çıkınca tekrar uyanıp mağaradan çıkarlar ve Mehti ile birlikte küffar ile döğüşüp galebe çalarlar.

— İlâhî okuyup dinliyenleri ve okumak bilme-yip de dinleyenleri affeyle Yarabbi Habibin Muhammedin Gar'ı Kitmiri olan bu Lafzavî Nuriyi de yarlığa yarabbi. —

Bu hikâyenin hatimesinde şöyle yazılıdır :

Bu kıssayı acibe ve garibe Bozkırlı Memiş efendi adı ile meşhur Evliya Sultanı ve tarikat ihyacı Şeyh Mehmet Emin efendi Halifelerinden «Lafzavî» şöhretile anılan Nakşibendi Nuri tarafından inşat edilmiştir.

Bu risaleyi tesvit - yazan - eden İspartalı Hüseyin Şükrüdür, Allah onu, atasını ve anasını ve cümle Müminleri yarlıgasın.

Tarih Hicri, 1264 Muharrem ayı.

Toroslardan güzel bir görünüş

KİMDİR - NEDİR ?

KÖR

Hazırlayan : Selâmi ASYALI

SELMA hanımın, Fen Fakültesi mesuplarından olan kocası, genç yaşında bir kaza yüzünden gözlerini kaybediyor. Ve artık aldığı maaşın yarısı olan 80 lira ellerine geçmektedir. Bunun üzerine Selma hanımın evinin kirası olan 50 lira da eklenince sıkıntıları pek de hissedilmeyecek kadar azalıyor. Fakat mukadderat bu aileye bir kerre kötü yüzle görünmeye başlamıştı. Bu sefer Selma hanımın evi yanıyor. Ama kör bundan haberdar edilmemiştir. Zaten kör olduktan sonra apırı derecede hassas ve kışkanç olan koca, karısının hiçbir yerde çalışmasına da müsaade etmemektedir.

Kocasına hiçbir sıkıntı ve üzüntü hissettirmemek, iki çocuğunu müreffeh bir şekilde yetiştirmek için vefakâr ve aile hayatına en sık ve temiz bağlarla bağlanmış olan Selma her ay evden bazı ufak tefek şeyler satmaya mecbur oluyor.

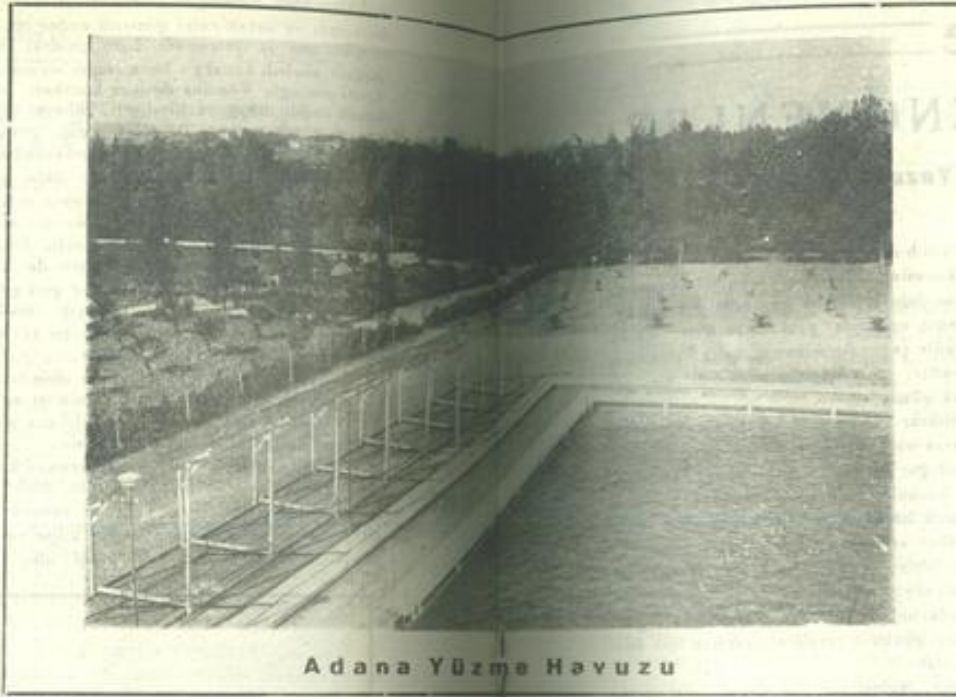
Çocukların hastalıktan yeni kalkması ve kocanın sıkıntılı rahatsızlığı bunların deniz kenarına gitmelerini gerektiriyor. Doktorların bu tavsiyesi bunların sıkıntılarını bir kat daha arttırmış bulunuyordu.

Selma hanım maddî yoksuzluğun ağır yükü altında ezilirken yalı komşularından Salih Bey isiminde zengin bir tacirle tanışıyorlar. Pek cimri olduğu söylenen tacir, bu fakir ailenin durumundan istifade edip Selmayla bir gönüllü oyununa girmeğe çalışıyor ve Selmaya sık sık gelip gidiyor; hattâ kör evde olmadığı zamanlar bile gelmekten çekinmiyor. Bu gidip geliş etrafa yağlı bir dedikodu tokması oluyor. Bu sıkıntılar yetmiyormuş gibi bir de dedikodul

Bunlara yardım edebilecek bir durumda olan ve fakat bu cihete yanaşmayı hiç aklına bile getirmiyen, her fırsatta yeğeni körü Selmadan soğutmaya çalışan ve hattâ daha evlenecekleri zamanlarda bunların iktidarcasına manî olmaya uğraşmış olan amca, bu dedikoduları körün kulağında bir bomba dehşetiyle patlatıyor.

Kör, karısını sevmekte ve ona itimat etmektedir. Fakat ne de olsa bu dedikodular körü bir çıkmaza sokar. Fakat amcasıyla eve dönüşünde Salih Beyi evde buluşu körün şüphelerini tamamen gerçekleştirebilir. Bunun neticesi, fitne amcasının da tahrikleriyle kör karısını boşamaya karar veriyor. Ne yazık ki bu kötü hadiseyi doğuran çok iyi ve insanca bir sebepten başka birşey değildi.

(Devamı 16. no. Sayfada)

Adana Yüzme Havuzu

ÜMİT

*Bir servi gölgesinde ümidim,
Hakikatı bekliyor her an.
Fânilerin boş kalabalığından uzak
Benim dânyam.*

*Gögün maviliğinde eriyen çiğlek,
Sükûnunu bozdu meleklerin.
Ve yankısı ruhumda
İntedi derin derin.*

*Erguvani renklerle işlendi,
Kalbimde açan çiçek
Bir hâlyâ sadeliği içinde :
Sabahı bekliyecek*

Ali Sevin

GARİP

*Garip olmayabilir bir şehirde,
Sevdiğim olmayabilir birisine...
Saçlarını taramayı unutursun,
Vazgeçersen nimetlerinden dünyanın.
Her yerde bir parkı tutturursun.*

*Gözlerin hiç bir şey görmez,
Üzerinde kalmaz insanlık ha'ı.
Kahveler, banlar yatağın olur
«Garibin yatağı kahveler banlar» misali.*

Necati Kâhyaoğlu

UMİT

*Bir bahar havası yaşıyor
Gündüz hayalinde.
Gece düşünde
Domur domur bir gül açıyor
Yeşil dileklerin peşinde.
Uzun bir yolculuk rüyası
Bahtiyar olabilmek arzusu
Dudaklarda, sadece hayat
Tanrım, ne güzel şey mesut*

*olabilmek
Aşkın dizlerinde uyumak
Sevmek
Ve sevmek ömür boyunca..*

Zeki Sönmez

GEÇİT

Tribüdeyim...

Gün uyanı, yıkandı, geceyle silindi. Rüyalarını topluyamamıştı henüz, renkleri toladı, yüklendi geçti.

Rüyalarını meyvelerini öldürmemişti gün, rüyalar uyku-lara nisanler söyledi geçti.

Ay oadördünde gece ile evlendi. Dağın yıldızları bürümek için galilelilerin kışkırtmalarından kestildi. Utandı gece ile geçti. Yıldızlar, snnyareler, peykler ile büründüler uzaktan geçtiler.

Güden telli, ay renkli fırcasını saçına sürerek yıllar geçti. Fırcadan teller kaldı saçında ..

Şahlanın gayretin gemini za'at edemedi istikbal. Saadeti tepeletti. İndirdiler, maziye bindirdiler. Süründü geçti.

Beşğim geçti. Zaman gençlik çemberini kopturarak geçirdi. Mezarıda ölüleri yiyen, öldüren, ölen zamanlar geçti.

Arzu hayecanla yardımlaştı, takatı geçirdi.

Tribünün öbünde naktuna, ağıyarak başladı hayat. Gülererek bitirdi. Güllerin altıç sstleri var. Alkış bitince o da geçecek.

Geçit bitecek

Arif Akçabay

SEYYAH

Git seyyahl Ruhundeki hayallerin susuzluğundan korkunu. Korku karanlıklarda titriyor. Gece perileri uzak tepeler üstündeki kındillerini vöndürmek üzere. Aydınlık diyarlarında uzamacık olan ipek el saçlarını oksayıp göksünde dolayışıkça ümit peritilerini ayakların altında çarpınan çimlerin göz yaşlarında görecekisin.

Git Seyyahl Hülya bahçelerinin bölbülleri çoktan süstü. Gümüş çalğyanlarda hayat ve ümit nağmeleri perde, perde yükseliyor ve sabah sislerini delen alut ıçıklı köpükleri jodamet dolu gözlerden sevinç yaşları akıyor.

Git Seyyahl Ufuklar ötesinde zaman gülümseyecek saadetin hısrıtle çarpınan kalbi ve özlemiai çeken kolları seni ebediyyen saracaktır.

Git Seyyahl gül! Hayat gözlerdeki bir damla yağ gibidir akar, gider.

Abdurrahman Saracoğlu

MELANKOLİ ve

SOSYAL FENOMENLER

Yazan : Lütfi AYDA

İnsanlar hiç şüphesiz hayvanlar gibi fiil ve harekette bulunur, yer, içer ve ölürler. Yalnız onları diğerlerinden ayıran vasıf, herşeyi muhakeme edebilme ihtiyacı ve insiyaki duygularını bir perdeyle saklayabilme kudretidir.

İtalyan Sosyoloğu meşhur Vilfredo Paretoya göre, insan hisleri ilk bakışta uzaktan seyyal ve aldatıcı bir sarayı andırır, amma diha dikkatle bakılırsa bu sarayın ekramının zarnolurduğu gibi aldatıcı ve seyyal bir temele dayanmadığı göze çarpar.

İşte seyyal ve aldatıcı bir saraya benzetilen, hakikatta kuvvetle bir esasa bir asla bağlanan insan hisleri sık sık sosyal fenomenlerle temasa gelir, bu müddet içinde normal bir seyir takip eder ve bu esnada dünya nimetleriyle çok yakından temastadır denilir.

Birgün sosyal fenomenlerle temasını kesen hislere, kendi kabuğuna çekildiği andan itibaren, yani harice karşı aldatıcı bir serap işaretleri taşıyan benlikleri, bu sırada inci yetiştirmek için ölüme mahkûm edilen midyalar gibi ağır ağır rengini kaybeder. Belki daha seyyal ve daha akıcı olurlar; amma hiç bir dünya nimetine karşı ilgi duymazlar. Biz, insanların bu zamanki hallerine unctmî nânında bir «Melankoli» diyoruz.

André Gide'in romanlarındaki ekseri kahramanlar aynı melankolik çerçeveye girebilirler. Dünya nimetlerinde Nathanael'e hitaben söylediği hikmetler, muharririn de bizzat aynı hislerden uzak olmadığını bize göstermez mi?

«Nathanael! Senin olacak şeylerin çok uzaklarda ve başka diyarların arkasında olduğunu henüz bilmiyor musun?..»

Sonra :

«Nathanael! Sana en kuvvetli ıstırapların ne olduğunu bir gün öğreteceğim» der.

Fransanın 19. yüzyılda yetiştirdiği «modern melankoli» nin babası olan (Chateaubriant) = Şatobriant da aynı hissi biraz daha kuvvetle kendini göstermiştir.

Chateaubriant kasvet ve hayal dolu baba malikânesinin duvarları arasında yaşadığı müddetçe esrar dolu bir adam gibi sadece kendi kabuğunda yaşamış ve sonra yeni diyarların, başka ufukların hayalile ta.. Amerikanın balta girmemiş ormanlarına kadar, ne olduğunu bilmediği bir auzuya kapılarak gitmişti.

Dikkat edilirse yukarıda izah edilen ve misaller verilen müstesna yaratılıştaki kimseler, insan cemiyetlerinin kurduğu; ve her an devirlere, şahıslara göre değişen kanunlar ve prensipler önünde, ekseriya boyun eğmek istemiyorlar. Ve kendilerine daha büyük bir rehber aramak sevdasına kapılıyorlar.

Bir kısmı tabiatı örnek olarak ele alıyor, bir kısmı da cemiyetten tamamiyle ayrılarak, aradığı şeyin bu dünyada bulunamayacağı fikrine kapılıyor. başka diyarlara göklerin ortalarına çıkmak için âdetata çırpınıyorlar.

Aradıklarını bulamıyan, arzularına varamıyan bu büyük ruhlar ister istemez kendi içine çekilmek zorunda kalıyor ve bu andan itibaren «Melankolik hal» bütün şiddetle kendini gösteriyor.

Böyle bir muhakemeden sonra kendi kendimize şu suali soramaz mıyız?

1 — Şu halde insanları melankolik yapan şey, cemiyet hayatının ortaya koyduğu kanunlar ve prensiplerin yetersizliği ve müşahhasızlığı mıdır?

2 — İnsan oğlunun sosyal fenomenler karşısında duyduğu bazı tatmin edilmemiş insiyaki arzuların bir nevi isyankâr hareketleri midir?

Bizce her iki şıkkın da bu işte büyük rol oynadıkları bir gerçektir.

DÜŞÜNCE

Bir yaz gecesinden kalan yapraklar,
Yorgun bir ruhun serin örtüsüdür,
Suların öptüğü sarı topraklar
Yarı yoldaki ömrün göğsüdür.

İlhan Köse

ÇUKUROVA İŞLETMECİLİĞİNDE

ZAMAN DÂVASI

Yazan : M ALAP

Mıntaka Ziraat Mütahassısı

— III —

b - Ot Savaşı (Aktarmalar)

Felhandan sonra çiftçi tezeleri dağıtmak, toprağı havalandırmak bakımından 2 veya 3 aktarma yapmaktadır. Bazı çiftçiler aktarmayı kültüvator veya Diskharrow'la, bazıları da Adanaya has yerli mamulâti bir nevi kültüvator olan 3 demirliyle başarmaktadırlar. Traktörle yapılan diskharrowlamalarda 8 saatte 70 - 80 dekar, 3 demirli ile 15 dekar yer aktarmaktadır.

Aktarmadan maksat, toprağın yüzlek olarak işlenmesi ve ekmek ufağı yapısında olmasına dikkat edilmesi, ot faaliyeti mevcutsa önlenmesidir. Burada hemen her aktarmadan sonra toprağı biraz düzlemek ve sıkıştırmak bakımından tapan yapmaktadırlar. Tırmık henüz diskharrowun veya kültüvatorün arkasında tam menasile yer almamıştır.

Çukurova çiftçiliğinde aktarma konusunun üzerinde durmak lâzımdır. Aktarmayı ne maksatla yapıyoruz? Kaç defa ve ne zamanlar yapılmalı? Haziranda anız bozup Eylülide nadas yaptığımıza göre daha kaç adet ve ne zamanlar aktarmalı? Eylülide nadas yaptığımıza göre ne zamanlar aktarmalı? Bu ve bunun gibi soruların önemle karşılığı aranmalıdır.

c - Ekim İşleri :

Tarla ekimden önce hazır bulunmalıdır. Ekim günlerinde sürülüp hemen ekilmemelidir. Ekim esnasında tarlanın yüzü sıkı, oturmuş, tezeksiz, otsuz ve ekmek ufağı yapısında olmalıdır. Bunun için ekimden bir kaç hafta evvel yani Şubat içinde nihayet Mart başlarında son aktarma yapılmalıdır.

Çukurovada ekim işleri ya serpmeye veya mibzerle yapılmaktadır. Son yıllarda serpmeye azalmıştır. Ekim orta ve küçük işletmelerde hattâ bazı büyük işletmelerde beygirle veya öküzle yapılmakta, tek ve çift sıralı pamuk mibzerleri kullanılmaktadır. Tek sıralı beygir mibzerleri 8 saatte 20 - 25 dekar, 2 sıralılar 45 - 50 dekar yer ekmektedirler. 2 sıralı traktör mibzerleri 8 saatte 90 dekar, 4 sıralılar 150 - 200 dekar yer ekmektedir. Elle ekimde ekici, 3 adet 3 demirli ve bir tapanla 8 saatte 60 dekar yer ekmektedir. Burada ekim zamanı Marttan Mayısaya kadar devam etmektedir. İdeal ekim zamanı Mart 15 ten Nisan sonuna kadardır.

d - Bakım (Pamuk çapası)

Çapa sapan otu dedikleri sürüm artıklarını, hazalaları temizlemekle başlamaktadır. El ve hayvan çapasile devam etmektedir. El çapasına kazma denilmekte Marttan 15 Hazirana kadar hayvan çapası da 15 Nisandan Temmuz 10 a kadar devam etmektedir.

Çapa ideal olarak otları yok etmek, toprağın yüzünü yumuşatıp, havalandırmak ve şariyeti kırarak rutubetin kaçmasını önlemek için yapılır. Bura pamuk ziraatında çapa en çok zaman ve masraf alan tertipsiz bir iş olarak gözükmüyor.

Çapayı otlara nasıl, ne zaman ve ne kadar yapmalı, çapayı rutubeti kaçırmamak bakımından nasıl, ne zaman ve ne kadar yapmalı?

Bu soruların da karşılığını uzun yıllara dayanan denemelerle gerçekleştirmek lâzımdır.

Burada bir amele istirahat saatleri hariç günde 500 metre karelik yer çapalar. Sınavari ekimde 700 metre karelik yer çapalar. Hem seyreltme, hem çapa yapan kadınlar, 400 metre karelik yer seyreltip çapalayabilir. Çapa makinesile çapalanmış tarlalarda fidanların yanındaki otları almak ve seyreltmek için bir ameleye 800 metre karelik yer hesaplanır, sınavari ziraatte bir amele günde 1,5 dekar yer seyreltebilir. Tek beygirle çekilen küçük çapa makinesiyle 22 - 25 dekar yer çapalanır. İki sıra çapalayan beygir çapasıyla 40 dekar yer çapalanır. Farmalle iki sıralı çapa makinesile 100 - 120 dekar, 4 sıralı çapalarla 175 - 200 dekar yer çapalanır.

e - Hasat :

Pamuk hasadı ameleye akord olarak yaptırılır. Çukurovada hasat zamanı 15 Ağustostan Ekim ayı 15 ine kadardır. Bir amele günde 30 - 50 kilo kütlü, 120 - 150 kilo da koza toplamaktadır. Amelenin pamuğu akord toplaması müteşebbis için de arzu edilen bir şeydir. Fakat burada dikkat edilecek nokta amelenin acele toplayalım derken zayıf vermesi keyfiyettir. Ayrıca akord işle yevmiye ile toplama denemesi de yapmak lâzımdır. Bu mevsimde Çukurovada yağışlardan korkulduğu için zamana çok ehemmiyet vermek kısa zamanda pamuğu tarladan kaldırmak icap etmektedir.

Not : Bundan önceki yazılar «Çukurovanın» 4 ve 5 inci sayılarında çıkmıştır.

Müzik Eğitimi ve Halkevleri

Yazan : Cemal Vuruşkan

İleri memleketlerde Güzel Sanatlara ve bilhassa Müziğe verilen önem malumdur. Müzik Eğitimi ile ruhları yükseltmek olgunlaştırmak ve dolayısıyla yüksek seviyede bir cemiyete ulaştırmak biricik emelimiz olmalıdır. Ötedenberi memleketimizde Alaturka ve Alafranga diye hâla birçok tartışmalara yol açan bir ceryan var. Her iki tarafta birbirlerini hiç dinlemek istemiyen muhasım bir vaziyettedir. Halbuki bu çok yanlış bir hareket ve düşüncedir.

Alafranga ve Alaturka müzik değil, ancak dinlenmeye değer ve bizi en esil düşünce ve hislere ulaştıracak müziği seçmek lâzımdır. Bothofen Alman olduğu halde senfonileri bütün dünyada aynı hayranlıkla dinleniyor. Bir sanat eserinin yüksekliği kökünü milli bağlarından almakla beraber, bütün insanlara hitap edebilmesiyle ölçülür.

Bizim Alaturka müzik olarak dinlediğimiz maaşesef ekserisi Arap ve Acem müziğinin tesiri altında kalmış ve tam şahsiyetine sahip olamamış müziktir.

Uzun zaman Garpteki büyük müzik hareketlerine lâkayt kaldığımız için öz müziğimiz de yerinde saymıştır.

Alafranga denen bir zümre öz müziğimize yanaşmamış Alaturkacı denen zümre ise yüksek eserler verdiren teknik imkânlarla aldırış etmemiştir.

Bestekârlarımızın yeni yeni kımıldanışları garp tekniği ile öz müziğimizi işlemeğe teşebbüs etmeleri memnurluk verici bir olaydır.

Müzik terbiyesinde en önemli olaylardan biri iyi müzik ile kötü müziği ayıracak vaziyete gelmektir. Bunun için de iyi hazırlanmış izahlı konserler tertiplemeğe iyi müzik münekkidi yetişmesine dikkat etmek, müzik hakkında fazla kitap tercüme etmek, konferanslar vermek, Okullarda ve bilkassa Halkevlerinde müzik çalışmalarına önem vermek lâzımdır.

Alaturka dediğimiz müzik, iyi bestecilerimizin kendi ruhundan doğan has melodilerini Garp tekniği ile işlediği müzik olmalı. Ve diğerlerinin her yerde çalınmasına bile izin verilmemelidir. Son zamanlarda gençlerimizi hastalık halinde saran ve çabuk yayılan caz müziğinin yüksek ve istenen müzik gibi göstermekten kaçınılmalıdır. Bu gibi müziği dinlemek için değil de ancak danslı toklantılarda çalınmasına müsaade edilmelidir. Pratik bir şekilde cazda çalan

gençlerin yaptıkları işi Amerikan stili sanarak bütün armoni kaidelerini yıkıp kulakları tırmalamalarına tahammül edilmez. Bu kötü müzikle şiddetle mücadele etmek lâzımdır. İstanbul ve Ankara gibi büyük şehirlerimizde açılan diğer şehirlerimizde de zamanla açılacak konservatuvarlar müzik terbiyemizde çok önemli rol oynayacaklar, müziğin çok geniş ilim ve sanat olduğunu esaslı ve ciddi bir çalışma gerektirdiğini hepimiz kavrayacağız.

Halkevleri Müzik ileri hareketlerinde başlıca âmil-

Halkevi Müzik Öğrencilerinden bir Grup

KANATLI ÇOCUK

Bahar görerekti yaz görecekti
Uçtu sonsuzluğa; göremedi yavru..
O bir kelebekti, o bir çiçekti.
Bulutsuz günlere ermedi yavru..

Melekler dünyasından
Armağandı dünyaya
Rüzgâr ondan sevinç, selâm taşırdı
Titrek yıldızlara ve solgun aya,

Periler ona yoldaştı,
Arkadaştı duygular.
Kanat seslerini o gelirken
Yeryüzünden duydular.

Konuk gelmişti o bize
Ve bir mevsimlik hediye
Çok durmadı, uçtu birgün
Bahar utanmasın diye.

Şimdi O'na arkadaşdır komşular.
Dünyasında yoktur dağlar, yokuşlar..
Kanat izleri ardından yavru'nun
Hayalini arıyacak bakışlar.

Mezarında çiçekler
Yeşerecek baharda.
Artık o da bir melek
Cennet denen diyarda.

Ömer Erdoğan

DESTAN

Aradığım bir yer var
Ki yamaçlarında kuzular
Okşanmadan sayılmazdı.
Bu sürüler böyle kavalı
Yayılmazdı.

Dağları alev alevdi gece
Ve sınırları;
Kılıçlardı ki günlerde
Kınına koyulmazdı.

Yayıklarda köpüren beyazın tadı
Adına benzerdi yıldızların.
Ceylân güden ceylân bakışlı
kızların

Gözlerine doyulmazdı.

Orda ava çıkamıyan
Yiğit sayılmaz,
Ceylânlar diri tutulur
Kurda kıyılmazdı.

Baykuşları bekleseydi
Yollarına, dallarına;
Yuva olsun diye kartallarına
Dağları oyulmazdı..

GÖK - HAN

NE GÜZEL ŞEY...

Aradan yıllar geçti,
Unuttuk birbirimizi
Nihayet.
Lâkin bir gün ansızın
Seni bu şehirde bulmak
Ne saadet..

Şaşırıp kaldım doğrusu,
Gözlerimi oğuşturduğum epey.
Hayallere daldım yeniden..
Lâkin birgün ansızın
Seni bu şehirde bulmak
Ne hüzel şey..

Hasan Tekerlekçioğlu

dir. Halkevlerinde koro, şan, keman, mandolin, piyano gibi müzik dersleri verilir Hattâ daha da ileri gidilerek armani kotrupuan gibi kompozisyon dersleri verilmesi çok iyi olur Yalnız dikkat edilecek en önemli nokta bu dersleri verecek öğretmenlerin kendi branşları dabilindeki müzik dersini vermeli. Enstrümanına hakim sanatına güvenilir ve öğretmenlik yapabilecek bir durumda olmalıdır.

Bir bando şefinin yaylı sazlar öğretmenliğini de üzerine alması bilhassa keman, piyano gibi herbiri başlıbaşına bir ihtisas istiyen enstrümanların derslerini vermesi fayda yerine zarar verir. Yanlış düzeltmek yeni öğretmekten daha zordur. Müzik öğretmeni ders verirken evvelâ dersi örnek verecek şekilde çalabilmeli, öğrencisinin istidadına en uygun şekli bularak ders verebilmelidir. Enstrümanına hâkim bir müzisyen mutlaka iyi bir öğretmen olamaz. İyi ders verebilen enstrümanı iyi kullanan kadar azdır. Bir

öğretmen öğrencisine sazını sevdirmeli, çalırken derisi nasıl hazırlaması lâzım geldiğini dersini çalarken de öğrencinin bütün dikkat ve enerjisini toplayabilmeli öğrenciye sazına hakim olabilmeyi ve bu teknik imkânları da gösterebilmek için evvelâ kendisinin bunları tam bilmesi lâzımdır.

Hülâsa iyi bir müzik öğretmeni evvelâ sazına hâkim olmalı, bildiğini de iyi öğretebilmelidir. Müzik öğreniminde diğer güzel sanatlardan ziyade heveslinin çok küçük yaşta başlaması gerektir. İleri yaşta başlayıp da enstrümanında birinci sınıf artist olmuş kimseyi müzik tarihi yazmamaktadır. Çocuğu dört, beş yaşına gelen her ana baba ona saydığımız sazlardan her hangi birini öğretmeyi bir gaye edinirse müzik hayatımızda büyük ilerlemeler kendini göstereceklerdir.

TIFÜS VE ADANA

Yazan : Dr. Bedri GÖRGÜN

TIFÜS insanlara bitle gelen bir hastalıktır. Başka hiç bir ara hayvanı bu hastalığı nakledemez. Adana bitin yaşayacağı bir muhit değildir. Buraya bit hep taşradan amele, işçi, yolcu ile gelir. Gerek okullarda yaptığımız incelemeler, gerekse yazın sıcak aylarında bu hastalığın büsbütün azalmış olması bitin Adana'yı ve dolayısıyla onun sıcaklığını sevmediğini göstermektedir.

Adanada Tifüs vakaları en çok Aralık, Ocak Şubat aylarında görülür.

Tifüs, lekeli humma, ordu humması, ondört günlük humma gibi adlar alan bir hastalıktır. Çok eski zamandanberi tanınıyor, fakat sebebi bir türlü bulunamıyordu. Yalnız bulaşık olduğu ve bu bulaşıklığı bitlerin kolaylaştırdığı biliniyordu. İlk defa 1910 da (Charl Nicolle) adlı bir bilgin bu hastalığın insanlara vücut bitlerinden geçtiğini buldu. Daha sonra 1915 yılında Rocha - Lima adlı bilgin tifüslü hastaların bitlerinin mide hücrelerinde özel boya metodu ile mikropları bulup göstermiş ve bu hastalıkla ilk defa uğraşan bilginlerin adına izafeten (Rickettia Provazek) adını vermiştir.

Bulaşma şekli :

Lekeli humma mikrobu hastalığın ateşli devrinde kanda pek çok bulunur. Hastadan kan emen bit bu kanla birlikte sayısız mikrop da alır. Böyle bir bit beş günden önce hiç kimseye hastalık aşılayamaz. Çünkü bu mikroplar bitin bağırsak hücrelerinde üreyip çoğalarak pisliğine karışacaktır. İnsanlara hastalığı bütün pisliği bulaştırır. Bugün hasta kanını emen bir bit en az beş gün sonra pisliğinden mikrop çıkarmaya başlayacağı için ancak beş gün sonra başkaları için tehlikeli olur. Bitler insanı ısıracağı zaman deriden hortumunu daldırırken kendini sıkır, zora gelir pisler. Bitin ısıracağı yer kaşınır. Kaşımakla horzumun açtığı delikten pislikteki mikropları kendimize aşılamış oluruz. Mikroplar bu delikten girip kana karışır, bizi lekeli hummaya yakalamış olur. Tifüslü hasta bitinin bulunduğu, eşya, oda, yatak hülâsa herşey çok tehlikeli demektir.

Kuluçka devri :

Hastalık mikroplarını taşıyan bitler insanı sokmaz hastalık başlamaz. Sekiz veya on iki günlük bir zaman geçmesi lâzımdır. Bu zamana kuluçka devri denir.

Hastalığın belirtileri :

Ateş, titreme, kırıklık, kesiklik ve şiddetli baş ağrısı görülür. ateş devamlıdır, 39 dereceden aşağı düşmez. Bir iki gün içinde hasta etrafını bilmeyecek bir duruma girer, sayıklar. Yüzü kızarır, gözleri kızarır, keskin ışığa bakamaz. Etlerini sıkarsanız çok ağrı duyar. Pash beyaz bir dil, geceleri uykusuzluk önemli belirtilerdendir. Dört beş gün sonra vücudun her tarafında bilhassa omuz başlarında, sırt ve karında kırmızı kırmızı lekeler görülür. Bu lekeler bir toplu iğne başı büyüklüğünden mercimek büyüklüğüne kadar olur. Sayıları pek çoktur. Bir kaç gün içinde solar, kırmızılıklar sararıp kaybolur. Hasta etrafında olup biteni bilmeden on dört gün hep kırk derecelik ateşle yatar. Bazan bağırap, kalkmak, etrafındaki şeyleri devirip kırmak ister. Bu devrede yatağa yakın bardak, kâğıt gibi şeyleri yiyen hastalar çoktur. Onun için hastaları bir dakika bile yalnız bırakmaya gelmez. On dört gün bitince ateş düşer hasta da kendine gelmeye başlar. Bazan hastalık iyi olduğu halde asabiyet ve sinirlilik hali uzun zaman devam edebilir.

Tifüsün Benzediği hastalıklar :

İlk günler, gribe, soğuk algınlığına, sıtmaya ve tifoya çok benzer. Bu hastalıklardan ayırd etmek için ya beşinci günü çıkacak olan lekeleri beklemek yahut kan vesair laboratuvar muayeneleri yapmak lâzımdır. Eğer ortada bir salgın veya aynı evde kısa bir zaman evvel yatıp kalkmış tifüslü bir hasta varsa o zaman teşhis daha kolay olur.

İhtilâtları :

En tehlikeli şey damar tıkaçı yaparak bir organı besleyen atar damarlarından birini tıkamasıdır. O zaman bu organın ehemmiyetine göre ya ani veya biraz geç gelen ölümler vukua gelir. Bu hastalıkta ölüm nisbeti yüzde yirmi beştir. İyi bakım kuvvetli bünye çok defa hastaların kurtulmasına sebep olur. Hastalarda tansiyon düşmeleri, araya bir zatürrie karışması, amboli denilen damar, tıkaçı veya kalb felci ile ölüm meydana gelir.

Tedavi :

Hastalığın özel bir tedavisi yoktur. Ağız, dili, dişleri temiz tutmak, sulu sulu yiyecekler vermek,

Küçük Hikâye:

ANA YÜREĞİ

Yazan : Muallâ Dipçin

Eskişehirde, soğuk bir kış günü. Tipi bütün şiddetile devam ediyor, karla karışık bir rüzgâr her dakika hızını biraz daha arttırıyordu.

Diz boyuna yükselen kar, yürüyüşü zorlaştırıyor, caddelerde işe giden bir kaç ameleden başka, kimseler görünmüyordu. Bu ağır sükûtu bozmaya cesaret edebilen, sadece kuvvetli boranın, çığırın ıslığı idi.

Soğuk kış gününün, bu sıkıcı havasını biraz olsun gidermek için; gözlerimi bir romanın sayfaları arasında dolaştırırken, rüzgârın kuvvetli uğultusuna karışan garip bir kadın sesi ile irkildim. Bu yaşlı ve hazin ses rüzgârın tesiri ile perde perde yükseliyor; sonra, karşı dağlarda kuvvetle aksediyordu :

— Kadiri! Kadiri! Kaadiri! ..

Bu acı ses, bir ölüm havası gibi, ağır ağır yaklaşıyordu. Bunu duyan çocuklar, hemen pencereye koşmuşlar, yaşlarının verdiği bütün haylazlıklarile :

— Deli Zeynep! Deli Zeynep geliyor! Diye bağırları şırıltıyorlar; kışın bu sıkıcı gününde, kendilerine bir eğlence bulmanın verdiği sevinçle, çırpınıyorlardı. Bu garip sesin, hazin tesirinden olacak, ben de me-

rakla pencereye yaklaştım. Nihayet o hırpani kıyafeti, acıklı hali ile pencerenin önünde göründü. Üzerine aldığı eski çarşafı, rüzgârda savurarak koşuyor, günün bütün eziyetlerine dayanamıyarak parçalanmış bu kirlî çarşaf, onun zayıf vücudunun birçok kısımlarını rüzgâra teslim ediyordu. Soğuk tesirle moraran çıplak ayakları, karların içine gömülmüş, muannit bir kar hücumu bütün vücudunu sarmıştı. Yüksek kar yığınları arasında koşuyor, yıkılıyor, sürünerek ilerliyordu. Sonra bizi görmüş olacak, pencereye yaklaştı :

— Kadiri! Kadiri! neredesin? Söyleyin onu ne yaptılar?

Takati kesilmiş, hazin hazin bütün kuvveti ile bağırlıyor, yalvarıyordu. O sırada küçük afacanlar bir ağızdan :

— Kadiri kestiler!

— Onu öldürdüler!..

Diye bağırmağa başladılar. Bir yandan bu kalpsiz afacanları susturmağa çalışırken, bir yandan da ona bakıyordum : Gözleri, (şimdiye kadar kimsede görmediğim) vahşî bir ışıkla yanıyor, renksiz ve za-

baş ağrısına karşı başa buz torbasile buz koymak, kalbi koruyacak iğneler yapmak lâzımdır. Hastanın kendini bilmiyerek yapacağı şeylere engel olmak için hastayı yalnız bırakmamak, tansiyon düşmesine engel olacak iğneler yapmak lâzımdır.

Tifüsten Korunma :

Tifüsten korunmak için biti ortadan kaldırmak lâzımdır. Sinemalar, tiyatrolar, otobüsler, kalabalık yerler, trenler insanların üst üste yığılması dolayısıyla bitin yayılmasına sebep olur. Bit temiz insanları çok sever Kendisi hasta olmasa bile hoş gitmiyen pis bir hayvandır. Bir bitin tifüs taşıyıp taşımadığını hiç kimse bilemez. Onun için her biti tifüslü telâkki etmek şarttır. Bitten herkes korkup onu kendisinden uzaklaştırdığı gün tifüs de ortadan kalkar.

Bit savaşında hamam ve yıkanma kadar (D.D.T.) de önem kazanmıştır. Bu ilâcın sudiği ile yıkanan çamaşırlar bir ay bitin yerleşip yaşamasından kurtulmuş oluyor. Bu ilâc tıv halinde ense ve gerekli kıvrım yerlerine dökülecek olursa yine bitlerin yaşamasına engel oluyor.

Tifüsten korunmak için iyi çarelerden biri de (Tifüs aşısıdır). Bu aşı Sağlık Müdürlüğü tarafından bütün yurtdaşlara bedava yaptırılmaktadır. Her sene aşığı tekrar ettirenler ikinci sene yalnız bir defada bir santimetreküp yaptırmakla yine kendilerini tifüsten korumuş olurlar.

Aşıdan kaçanlar yalnız canına kıymakla kalmaz. Vatana ve millete de kötülük etmiş oluruz. Zira hastalığın yayılmasına, salgın yaparak bütün yurdu istilâ etmesine ve yayıldıkça da öldürücü olmasına sebep olur. Bu mevsimde her yıl olduğu gibi bu yıl da devletin değerli sağlık elemanları mahalle mahalle ve ev ev dolaşarak aşı yapmaktadırlar.

Sayın yurtdaş; aşının bir günlük küçük bir ateş ve zahmetinden kaçma .. Elinde olmayarak bu hastalığa yakalanırsan on dört gün içinde ateşler içinde vatar, belki bir daha ayağa bile kalkamazsın... Ayağına gelen aşığı seve seve yaptır... Gelmezse Sağlık dairesine koş.. Aşısız kalmak demek ölümün kapağına çakılmak demektir...

K Ö R

(8 inci Sayfadan Devam)

yif yüzü. bir takım garip ifadelerle değişiyordu. Baktı, baktı, boş ve mânâsız gözlerle bir bana, bir de küçük afacanlara dakikalarca baktı. Sonra söylenenleri hiç duymamış gibi, süratle yanımızdan uzaklaştı; haykırarak inleyerek uzaklaştı.

Bu kadının, sefil ve zavallı hali beni bütün acılığı ile sarmış, gözlerimden gayri ihtiyarı yaşlar dökmüştü. Acaba, bu kadını böyle acıklı hayata sürükleyen sebep neydi. başına nasıl bir felâket gelmişti! Ben böyle, birçok karışık fikirlerin tesiri altında düşünürken, yanımda sıcak bir nefes hissettim. Başımı çevirdiğim de, komşu teyzeyi nemli gözlerini kurularken gördüm. O da benim merakımı anlamış olacak.

— Zavallı kadın, zavallı ana yüreğil! Ne fecaat ne azap yarabbi!..

Diye söylendi, sonra benim sormama vakit bırakmadan :

— Tanrım zavallıyı, vaktiyle o da bizim gibi, bir aile kadını idi; Hem ne temiz, ne kibar bir kadın, fakat talihin bir cilvesi, onu bu hale soktu.

Daha fazla dayanamıyarak,

— Anlat, komşu teyze, ne olur anlatsana, diye yalvarmağa başladım.

* * *

Şimdi sobanın yanındaki divana karşılıklı oturmuştuk : O, zamanın daimadağın ettiği hafızasını toplayarak, anlatacaklarını sıralarken ben de merakla onu bekliyordum. Komşu teyze, derin bir göğüs geçirerek anlatmağa başladı :

— Bundan, (tahminime göre) yirmi sene kadar evvel, benim gençlik çağlarımda, kapu karşı bir komşum vardı : Kendi halinde, genç, güzel, hanım hanımcık bir komşu ve onun aslanlar gibi, yakışıklı babayiğit bir eri, bunlar birbirlerini canları gibi sever, hiç ayrılmazlardı. O sıralarda, biri yedi yaşlarında, diğeri iki yaşında kucakta tosunlar gibi iki yavrusu vardı. Kadir gecesinde doğan bu küçük yavruya Kadir ismini vermişlerdi. Bu iki sevimli yavru aile saadetinin ilk goncalarıydı.

İşte böylece günler neşeyle geçiyor, bu iki yavru da hergün biraz daha gülbüzleşerek büyüyor. Fakat, Tanrı bu mesut günleri çok gördü : (Düşman geliyormuş, Yunanlılar bütün Afyona girmiş, Eskişehir havâlisinde ilerliyormuş) haberi bütün şehire bir ölüm korkusu getirdi. Her evin erkeği askere gitmiş, etrafa felâket, bütün korkuluğu ile çökmüştü.

Kahrolası düşmanlar şehre girmiş, aç kurt gibi etrafa saldırıyor, evlerdeki yiyecekleri topladıkları yetmiyormuş gibi, bir çok genç kız ve gelinlere de alçakça saldırıyorlardı. Her (kuvvetli gördükleri) yiğitleri öldürüyor, her şüpheli eve girerek silâhları topluyorlardı, bu sırada ise, genç komşumun eri, Hasan Pehlivan orduda vazife almış, bir kısım silâhı evinde saklamağa memur edilmişti.

Nihayet bir gün, böyle soğuk, tipili uğursuz bir kış günü. Hasan Pehlivanı gördüm, yanında birkaç gâvur askeri olduğu halde eve geliyordu.

Bu korkunç durumda bile, gözleri parlak, yüzü

Selma, Salih Beyin çok iyi yürekli bir insan olduğuna inanmış bulunuyordu. Bu büyük sıkıntılarını izale etmek için hiçbir menfaat ve karşılık göstermeksizin onlara ayda yüz lira vermeyi vadeden Salih Beyin teklifi, ancak Selma hanımın izzeti nefsi feda edilerek kabul edilmişti. Fakat mşkelenmiş bir niyet taşıyan Salih Bey Selmaya sahip olmak emelini meğerse aklına koymuş. Bu emelin açığa vurulması Selmayı büyük bir hayal sükkütuna uğrattı. Kocasını ve çocuklarını pek çok seven Selma herşeye rağmen izzeti nefsinin feda etmiş, adını dedikodu mevzuu yapmış fakat kocasına bütün hakikatı söylediği gibi namusundan ve kadınlık haysiyetinden hiçbir şey kaybetmemişti.

Hakikatı bütün çıplaklığıyla öğrenen kör, karısını ne kadar büyük bir şüphe yükü altında ezdiğini anhyarak vicdan azabıyla kıvranmaya başlıyor.

Ve bu drama kendine kıymakla son veriyor.

Bu aileyi bedbaht eden sebep KİMDİR NEDİR?

neşeliydi. Hep birlikte içeri girdiklerini gözlerimle gördüm. Sonra aradan ne kadar zaman geçti bilmiyorum, evden bir boğuşma sesi, Hasanın acıklı inleşiğine karışan, genç komşum Zeynebin yalvarışları, bir çocuğun ağlayışı duyuldu, en sonra çılgınca sokağa fırlayan komşum Zeynebi gördüm :

Onlardan haberim yoktu, fakat sonradan öğrendim ki, kahrolası düşmanlar, Hasandan mermileri istemiş, yerini o göstermeyince kadını zorlamışlar, fakat kadından da müspet cevap alamayınca, Hasan Pehlivanı, karısının dizinde kıştır kıştır kesmişler. Genç komşum, bu kahredici manzara karşısında bütün metanetini muhafaza etmiş, kahrolası düşmanlar bu kadarla kalmıyarak büyük oğlunu da öldürmüşler. Komşumun bu kadar yalvarışına, inleşiğine bakmamışlar bile, komşumu da kesip (eri) nin yanına ko,acakları yerde salıncağında her şeyden bihaber uyuyan, küçük Kadire saldırmışlar, işte o zaman zaten bitkin bir halde olan Zeynep, yavrusunun da kesileceğini görünce çıldırmış, kendini bıçağın üstüne atmış, fakat, bir şey kâr etmemiş, nihayet zavallı komşum, can havlıle kendini sokağa atmış, başını taştan taşalarak :

— Kadir, diye bağırmağa başlamış!..

Ogün, bu gündür, böyle sokakta çılgınca koşar, yavrusunu arar, gâvurlar, daha yapacak çok işleri olduğundan) Kadiri öldürmeden gitmişler, fakat Zeynep, oğlunu bir daha tanımamış, her önüne gelene, onu sorar, verilen cevapları anlamazmış!..

Ahl hayat, ah talih, ve onun acı cilveleri!..

Komşu teyze, bu fecaati yeniden yaşıyormuş gibi, heyecanla ağlıyor,

— Neydi o günler, neydi yarabbi, Mustafa Kemalın mezarına nur yağsın, bizi böyle feraha o kavuşturdu!.. Diye söyleniyordu.

Aziz okuyucular, bugünlerde yolunuz uğrar da, Eskişehire giderseniz, Deli Zeynep o zavallı haliyle karşınıza çıkacak, size (Kadir) ini soracaktır.

Yurduma Hasret

*Toroslar eteğinde uzanan Yeşilova,
Sinesinde uyutur benim doğduğum yeri;
Hakiki bir cennettir o güzel Çukurova,
Kırlara aşınadır süzülen nehirleri.*

*Bu nehirler o elde akan iki kardeştir,
Toroslardan süzülür, ovada coşan Seyhan,
Diğeri soldan gelir, buna her yönden eştir.
Akdenize hasretle durmadan koşan Ceyhan:*

*Bahar başı, yaz sonu, sevgiyle kucaklaşık,
Yayılarak ovaya bir hayli sevişirler,
Yazın başlamasıyla zoraki uzaklaşık
Kumsal yataklarına yeniden yetişirler.*

*Bulutsuz semasında her an parlak güneşi,
Sarar o yeşil kıztı, ışıktan kollarıyla.
Ta.. içimde yanıyor şimdi hasret ateşi.
Bağlıyım o diyara kıvrıtın yollarıyla.*

*Her an hayalimdesin, ey benim güzel yurdum
Taşın, toprağın, suyun, şu an gözümde tüter.
Cennet bahçelerinde seni güzel bulurum!
Bağındaki bülbüller şimdi kalbimde öter*

Selâhatin Falay

BİLDİKLERİM

Diken tarlasında taş toprağında
Bilmem ki o fidan nasıl boy almış
Seher buğulanır her yaprağında
Mehtap buğu buğu döküle kalmış

Akşam gölgesiyle eserken yeller
Siyah siyah coşup taşarken seller
Gurubun gülüne uzanan eller
Dal göğde dürülüp büküle kalmış

Bulut bulut ağlar örülmüş telden
Umut umut teller igrilmiş dilden
Bir damla kabarmış bir damla gölden
Ağlar teller kül kül söküle kalmış

İrfan Gökşen

Tabiat ve Ben

Ağaçlar, çiçekler, hayvanlar!
Neden bu kadar çeşitli ve güzelsiniz?
Beni, şaşırtmak için mi?
İmkânı mı var
Çocuğum ben,
Kaçabilir misiniz gözümden.

Ali Rıza Koraltan

Çukurova

Adana Halkevi tarafından Ayda bir
defa çıkarılır.

Fikir ve Sanat Dergisi

YAZI İŞLERİNİ FILEN İDARE EDEN

Hamid Salih ASYALI

Seneliği : 240 Kr.

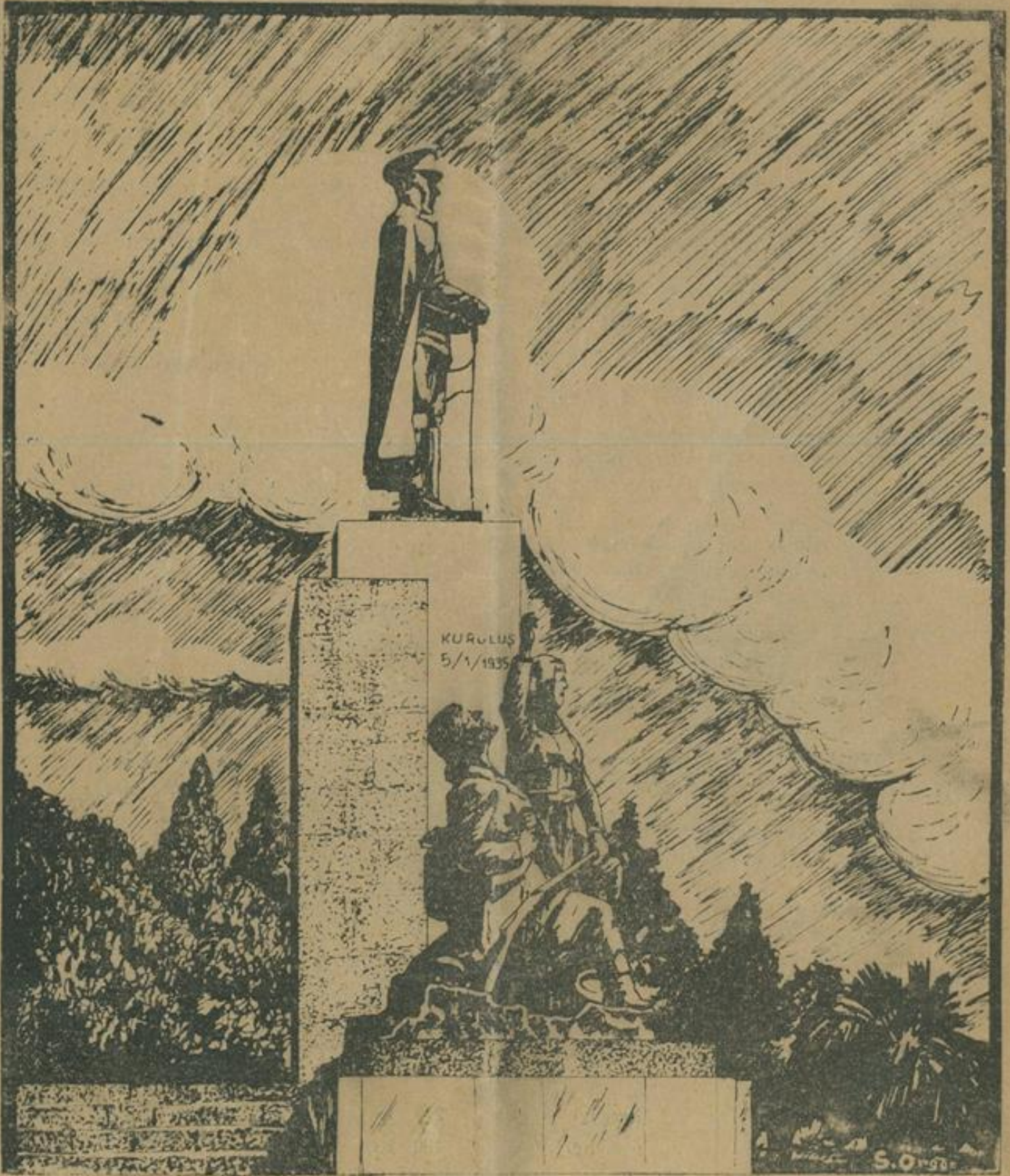
6 Aylığı : 120 Kr.

Gönderilen Yazılar neşredilsin edilmesin
iade edilmez.

Adres : Adana Halkevi Bşk. İlgü veya
Çukurova Dergisi Yazı İşleri Md İlgü

BUGÜN Basımevi - Adana

Çukurova

Fiati (20) Kuruştur.